

VÄXJÖ TINGSRÄTT**Domen/beslutet****är rätteligen överklagad(t)**

210525

GÖTA HOV RÄTT
Rottet 83INKOM: 2021-05-28
MÅLNR: B 1845-21
AKTBIL: 7Göta hovrätt
vaxjo.tingsratt@dom.se**Överklagande av Växjö tingsrätts dom i mål B 1203-20.**

I egenskap av offentlig försvarare och ombud för JoLuMar Chamon AB, 556846-2740, i konkurs, **yrkas** för konkursbolaget räkning att hovrätten återförvisar målet till tingsrätten, och om inte, undanröjer betalningsskyldigheten till staten att erlagga företagsbot med 10.000.000 kr. Under alla förhållanden yrkas att beloppet jämkas till noll kronor eller ett lägre belopp än det utdömda.

- 1) Konkursbolaget ansluter sig till vad advokat Staffan Bergqvist anför i sitt överklagande och yrkar därmed för egen del att målet återförvisas.
- 2) Till stöd för att yrkandet om företagsbot ska ogillas är **i första hand** att åtalet ska ogillas och/eller att det inte begåtts brott i JoLuMar.
- 3) I andra hand görs gällande att brott under inga omständigheter har begåtts inom ramen för fullföljandet av **företagets ändamål**.

Till utveckling av grunderna för yrkandena påstås inledningsvis att tingsrätten har dömt över omständigheter som inte åberopats. Påståendet är även att domstolen dömt över något som inte framgår av gärningsbeskrivningen, eftersom gärningsbeskrivningen enligt försvarets förmenande är innehållslös såvitt avser relevanta fakta/händelseförloppet. En gissning är att tingsrätten har kommit fram till att det förekommit "momsbedrägerier" och såsom det får förstås tolkat svensk momslagstiftning och rättspraxis som att det kan vara fråga om **vilket momsbedrägeri som helst**.

Skatteverkets tolkning av **Kitteldomen** är enligt ordalydelsen i förslaget (sid. 32 första stycket under rubriken 3.7 Skatteverkets bedömning i Tp7) att det ska vara "fråga om ett momsbedrägeri", vilket kan läsas som att det kan vara vilket bedrägeri som helst; en tolkning som uppenbarligen är fel. En andra och sista gissning är att tingsrätten kan ha lånat denna Skatteverkets felaktiga tolkning.

Den utpekade oriktiga uppgiften går i detta mål inte att para med varken det utpekade brottsupplägget eller det händelseförlopp som görs gällande i åklagarens sakframställning.

Åklagaren påstår att inkommande fakturor till JoLuMar kommer från s.k. skenbolag, vilka påstås ha deltagit i momsbedrägerier (annat än det skattebrott som pekas ut i åtalpunkten 16). Försvaret önskar lyfta fram att dessa transaktioner ska skiljas från de transaktioner som kommer efter JoLuMar:s förvärv.

Skenbolagen sägs ha redovisat ”fiktiv” ingående moms för att kvitta sin utgående skatt, som inte har ifrågasatts av Skatteverket. Lika lite har Skatteverket genom **beslut** nekat JoLuMar avdrag för sin ingående skatt.

Bright Stars skattedeklarationer har godtagits innefattande ingående skatt som har sin motsvarighet i JoLuMar:s utgående skatt, som även den godtagits av Skatteverket och ej ifrågasatts av åklagaren.

Skatteverket har i förslag till beslut redovisat sin syn på regelverket och deras synsätt är inte endast fel utan även fiskalt oskäligt utifrån **skatteförmågeprincipen**.

Det är oskäligt att vägra avdrag för ingående skatt och samtidigt kräva den utgående skatten i alla led, vilket är sagt under förutsättning att det **inte** är fråga om samma varor eller annorlunda uttryckt att det inte är fråga om samma transaktion. Jag hänvisar till reciprocitetsprincipen och art 167 i EU Direktivet. Detta påstående vinner stöd i NJA 2018 s. 704, där HD som förutsättning för tillämpning av principen om **förfarandemissbruk**, som sagts, talar om *transaktionen*, d.v.s. att det ska vara fråga om samma vara i bestämd form.

Eftersom det i första ledet är fråga om inköp av andra varor/tjänster (VoIP, s.k. bredbandstelefoni eller telefonsamtal över internet) än de varor (mobiltelefoner) som avser den ingående momsen i JoLuMar, handlar detta mål om något helt annat än det nämnda HD avgörandet.

Den på bordet liggande stämningsansökan träffar inte det *verkliga händelseförloppet* och ska därför under alla förhållanden ogillas och därmed även talan om företagsbot.

En ond tro kan ligga till grund för påståendet om oriktig uppgift så länge avdragsyrkandet inte är s.k. öppet yrkande (vilket HD inte beaktade i NJA 2018 s.704) . I brottmålet krävs under alla förhållanden subjektiv täckning inte bara för den oriktiga uppgiften utan även för farerekvisitet. Farerekvisitet har åklagaren behandlat styvmoderligt.

Om annan skattskyldig i tidigare led löser sin överskjutande skatt med falska fakturor eller annan olaglig metod, avseende helt andra varor än de aktuella, kan det inte drabba en faktisk köpare som vidareförsäljer aktuella varor till annan, slutkund eller inte, som betalar och tar emot varorna (d.v.s. omsätter varor på ett skattepliktigt sätt) därvid säljaren redovisar den utgående skatten. Detta förfarande kan inte ha skett i skatteundandragande syfte från JoLuMar:s sida i och för JoLuMar:s verksamhet.

En helt annan fråga som ligger helt utanför detta mål är om skattebrott begåtts i **andra bolag** avseende **andra varor**.

Den oriktiga uppgiften kan endast i detta fall vara oriktig om åklagaren kan ställa utom allt rimligt tvivel att företrädare för JoLuMar har haft ett uppsåt som omfattar en medveten felaktig tillämpning av **regeln om nollbeskattning av varuleveranser**; vilket inte ens kan vara aktuellt i detta mål för JoLuMar:s räkning.

Utifrån NJA 2018 s.704, förfarandemissbruk (eng. abusive practice) och hovrättslagmannens friande motivering kan vi konstatera att det saknas tydligt och otvetydigt lagstöd för straffrättsliga åtgärder för de i detta mål aktuella skattefrågorna (NJA 2012 s.105 och 2016 s.680). I pläderingen hävdade åklagaren att det i rättsfallet från 2018 var fråga om kvittning; slutsatsen som åklagaren fört fram är felaktig.

När det gäller förfarandemissbruk hänvisar jag till Skatteverket ställningstagande Principen om förfarandemissbruk 2006-11-17; 131 500 981-06/111 (<https://www.skatteverket.se/funktioner/rattsinformation/arkivforrattsligvagledning/arkiv/stallningstaganden/2006/stallningstaganden2006/13150098106111.5.49fb85051197aa37a4d8000896.html>).

Av åberopat ställningstagande framgår att det är fel att neka JoLuMar avdragsrätt för den aktuella ingående mervärdeskatten. Skatteverket skriver:

”Genom tolkning av C-63/04, Central Property, gör Skatteverket bedömningen att principen om förfarandemissbruk endast kan tillämpas på transaktioner som inte i sig kan underkännas med stöd av ML. För det fall en eller flera transaktioner kan underkännas med stöd av ML får således **inte** principen om förfarandemissbruk tillämpas.”

Åklagaren har inte på ett konkret sätt pekat ut den ”oriktiga uppgiften”, och har inte heller har åklagaren haft något att invända mot försvarets tolkning av det som åberopas nämligen att det är fråga om omsättningsgrundande överlåtelser från leverantören till JoLuMar och att leverantören har använt osanna fakturor, som upptager andra varor än de som levereras till JoLuMar, i syfte att neutralisera den utgående skatten hos leverantören.

Av det nu sagda kan således den enda slutsatsen dras att JoLuMar har rätt till avdrag för den ingående skatten och att principen om förfarandemissbruk inte kan tillämpas på de för JoLuMar aktuella transaktionerna. Under inga förhållanden kan JoLuMar i egen skattedeklaration anses ha lämnat en oriktig uppgift i skatterättslig mening.

Konkursbolaget åberopar ingen bevisning i hovrätten. Ur konkursbolagets synvinkel kan målet avgöras på handlingarna när det gäller återförvisningsyrkandet.

Stockholm den 25 maj 2021

Carl-Johan Malmberg